

РЕШЕНИЕ

№ 2353

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7935** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.194 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Ж. Я. Ж. от [населено място] срещу Заповед,рег.№3383з-514/19.07.2021 година на Началник 08 РУ- СДВР, с която последният наложил на Ж. Я. Ж. от [населено място]- младши инспектор- старши полицаи 03 вз на Група „Охрана на обществения ред“ към Сектор“ Охранителна полиция“ при 08 РУ при СДВР дисциплинарно наказание „ Писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца“.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност оспорената заповед.

Твърди се,че същата е издадена при неспазване на предвидения в чл.205 от ЗМВР ред ,като на него не му е дадена възможност да бъде подпомаган в защитата си от друг служител или от адвокат, като същият е депозирал искане както за събиране на доказателства, така и да бъде подпомаган в защитата си от адвокат, но по това искане няма произнасяне нито от дисциплинарно-разследващия орган, нито от дисциплинарно- наказващия орган. Посочва се още , че при издаване на Заповедта е допуснато и друго нарушение, като същото е приключило по отменената Инструкция за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, като не се е съобразил с §4 от Заключителните разпоредби на новата Инструкция от 06.07.2021 година. Посочва се още, че дисциплинарно наказващия орган не е изслушал държавния служител, нито пък му поискал писмени обяснения по повод конкретно

извършеното нарушение, което е съществено нарушение на нормата на чл.206 от ЗМВР. Посочва се още, че един от членовете, който е включен в състава на комисията, определена да извърши проверката е бил заинтересован от нея, защото той е внесъл предложението за образуване на дисциплинарно производство и едновременно с това е бил и дисциплинарно- разследващ орган. Твърди се още ,че в заповедта са посочени две деяния, които обаче не са посочени конкретно и в какво точно се изразяват те. Посочва се още, че дисциплинарно-наказващият орган не е съобразил нито извършеното нарушение, нито вида на наложеното наказание. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Ж. Я. Ж., редовно и своевременно призован се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това , жалбата му се поддържа от адвокат С., редовно упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Началник 08 РУ при СДВР, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Х., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано по реда на чл.78,ал.5 от ГПК.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства/ неоспорени от страните/,е видно, че оспорващият е преназначен на длъжността-старши полицай в Група “Охрана на обществения ред“ на сектор“ Охранителна полиция“ към 08 РУ при СДВР със Заповед № 513/-4193/21.06.2017 година.

На 07.06.2021 година в деловодството на 08 РУ - СДВР е депозирана Докладна записка с рег. No 3383р-1 8078/07. 06.2021 година относно извършен негласен контрол по непосредствено изпълнение на П. съгласно План № и съгласно График № 3383г-1743/31.05.2021 година, изготвена от старши инспектор Г. Д.

Началник група „ООР“ при Сектор ОП към 08 РУ – СДВР, в която е посочено , че при извършен негласен контрол на силите по непосредствено изпълнение на П., за времето от 22:50 часа на 04.06.2021 г. до 02:20 часа на 05.06.2021 година е констатирал че 00,25 часа на 05.06.2021 година старши инспектор Г. Д. се е намирал в[жк]на кръстовището на [улица]и ул. „5048- ма“, където назначените в наряд като АП-141 в състав- Старши полицай- Ж. Ж. и полицай М. Х., изпълняващи служебните си задължения със служебен автомобил „Шкода Р.“ , с ДК [рег.номер на МПС] е трябвало да заемат за времето от 00:30 часа до 01.00 часа на 05.06.2021 година, като в 00:28 часа на 05.06.2021

година ОДЧ -80 по ефира подал сигнал до АП-141 ННТ на адрес:[жк], [жилищен адрес] като в 00,40 часа ОДЧ- 80 уведомил патрула, че сигналът отпада, а служителят, който изготвил Докладната записка останал на същото място до 01.00 часа , като АП-141 не е заел остатъка от УП и не е докладвал в радио ефир за същото.

Въз основа на изготвената Докладна записка , Началник 08 РУ при СДВР във връзка с получени данни за извършено дисциплинарно нарушение и за установяване на неговия извършител издал Заповед N-3383з-388/07.06.2021 година за извършване на проверка с цел изясняване на постъпилите първоначални данни,

изнесени в Докладна записка рег. No 3383р-18078 / 07.06.2021 г. по описа на 08 РУ – СД, както и да бъде установено извършено ли е нарушение на служебната дисциплина от служителите на АП-141 в състав- Старши полицаи- Ж. Ж. и полицаи М. Х., определил състава на комисията, която да извърши проверката- Председател главен инспектор С. Г. В. - Началник сектор „Охранителна полиция“ 08 РУ-СДВР и членове- Старши инспектор Д. Ч. М.-Началник група „Охрана на обществен ред“ към 08 РУ-СДВР, Г. Н. Д.-Началник група ООР в сектор ОП при 08 СДВР, указал за резултатите от проверката да се изготви справка, която да се докладва до 07.07.2021 година .

Със Заповедта за проверка оспорващият е запознат лично срещу подпис на 07.06.2021 година.

На 17.06.2021 година оспорващият депозирал Сведение по повод извършваната проверка , приложено на лист 29 от делото.

За резултатите от проверката е изготвена Справка, рег.No 3383р-21152/ 01.07.2021 година от Комисията, определена да извърши проверката, с която е предложено за допуснатото дисциплинарно нарушение, описано в т.б от изводната част на проверката на всички служители в това число на оспорващия Ж. Ж. да бъде наложено дисциплинарно наказание– Писмено предупреждение за срок от 6 месеца.

Началник 08 РУ при СДВР резолирал Справката на дата 30.06.2021 година с „ да“.

Оспорващият е запознат с изготвената Справка на дата 01.07.2021 година, с отбелязване, че му е отказано копие от справката и посочил, че ще ангажира служител или адвокат, които да го защитава.

На 06.07.2021 година оспорващият депозирал възражение срещу изготвената Справка от 01.07.2021 година, в която изложил несъгласието с предложението и отразеното в Справката, в която посочил, че му е нарушено основно право на защита и е нарушена нормата на чл.205,ал.4,т.2 оп ЗМВР, поискал да бъде подпомаган в защита си от адвокат И. Н. от САК, поискал да бъдат направени копия за негова сметка на всички писмени материали, изготвени и входирани при проверката и поискал събирането на доказателства/ подробно посочени във възражението.

Последното е разгледано от Комисията, определена да извърши проверката и същите са приети за неоснователни, като Комисията предложила отново на служителите, подробно посочени в становището и, измежду които и оспорващият Ж. Ж. да му бъде наложено дисциплинарно- наказание – Писмено предупреждение за срок от 6 месеца.

Върху Становището има отбелязване – „да“ на дата 16.07.2021 година.

На 19.07.2021 година, ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 3383з-514, с която наложил на дисциплинарно наказание- Писмено предупреждение за срок от 6 месеца на оспорващия.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на дата 22.07.2022 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства, както и такива ,сочещи, че лицето издало Заповедта – В. С. заема длъжността- Началник 08 РУ при СДВР.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК,от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички

изложени в нея съображения.

Оспорената Заповед рег.№3383з-514/19.07.2021 година на Началник 08 РУ при СДВР-Комисар представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,т.4 от ЗМВР орган- това е Началник 08 РУ- СДВР, който по силата на ЗАПОВЕД № 8121з-212 ОТ 24 ФЕВРУАРИ 2015 Г.ОТНОСНО УТВЪРЖДАВАНЕ НА КЛАСИФИКАТОР НА ДЛЪЖНОСТИТЕ В МВР в сила от 24.02.2015 година заема ръководна длъжност за този вид наказания,изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.197,ал.1,т.3 от ЗМВР -мъмрене, писмено предупреждение и порицание/респективно неговата длъжност е по-висока от заеманата от страна на оспорващия.От приложените по делото доказателства се установява ,че лицето В. С. към датата на издаване на заповедта е заемал длъжността Началник 08 РУ- СДВР, а и спор относно относно този факт между страните няма.

Спазени са изискванията за форма, но заповедта не съдържа всички реквизити, визирани в чл.210 от ЗМВР.Съгласно сочената разпоредба,дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед,в която задължително се посочват: извършителят;мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта/.В частност липсва мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и разпоредбите, които са нарушени. Посоченото в заповедта, че оспорващият не е изпълнил служебните си задължения, произтичащи от т.19 от Допълнителните и конкретни задачи на Разпореждане , рег. № 3383р-17911/04.06.2021 година по описа на 08 РУ при СДВР, не може да доведе до извод в какво точно се изразява нарушението и безспорно не може да доведе до ясно и конкретно посочване на нарушението и мястото на извършване ,както и в какво се изразява самото нарушение. Отразеното в заповедта- че с поведението си оспорващият е допуснал нарушение на чл. 194,ал. първа и алинея втора от ЗМВР- неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове и неизпълнение на служебните задължения от ЗМВР,няма как да доведе до извод,че са посочени конкретни разпоредби,които са нарушени.Няма как служителят да наруши служебните си задължения, подзаконовите нормативни актове по прилагането на ЗМВР и целия ЗМВР. Липсата на конкретизация на нарушението, не може да доведе до изпълнение на вмененото от закона задължение на дисциплинарно-наказващия орган да посочи и обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

При издаване на заповедта, дисциплинарно- наказващият орган е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално – правните разпоредби.

Съгласно чл. 205,ал.1 от ЗМВР,дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, а

за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпореда извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване В алинея трета на същия текст изрично е посочено, че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или адвокат. Подпомагащите лица по ал. 3 със съгласието и в присъствието на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, могат да се запознаят със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, с обобщената справка с резултатите от разследването и с всички материали по производството; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата, да правят необходимите извлечения и копия от материалите по производството при условията на [чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс](#), да представят доказателства, да правят искания, бележки и възражения. Участието в дисциплинарното производство на лицата по ал. 3 се осигурява от служителя, срещу когото то се води, и тяхното отсъствие по неуважителни причини не е пречка за извършване на действия по производството.

В чл. 208 от ЗМВР е доуточено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по [чл. 198 - 202](#) или по [чл. 203, ал. 1, т. 1](#) дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението. Но съгласно чл.16 от Инструкцията за дисциплинарната паркирка в МВР/ действаща по време на започване на проверката, Дисциплинарнонаказващият орган назначава проверка по [чл. 205, ал. 2 ЗМВР](#) с писмена заповед по образец, като копие от нея се изпраща незабавно в Дирекция "Човешки ресурси" - МВР. Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час/ а в чл.205,ал.2 от ЗМВР е посочено, че за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпореда извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. В случая, извършването на проверка е разпоредено, като със Заповедта за образуване на проверка оспорващият е запознат лично срещу подпис на дата 07.06.2021 година в 15,30 часа.

Вярно е, че към момента на образуване на проверката- 07.06.2021 година е действала старата Инструкция за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, която не е предвиждала определен състав на комисията, която следва да извърши проверката и ако оспорващият е имал съмнение относно безпристрастността на Г. Д.- който е внесъл Докладната записка и който е участвал в дисциплинарното разследване като член на Комисията, определена да извърши проверката, то той е имал процесуалната възможност да поиска същият да бъде отведен като заинтересован- нещо, което не е налице. Но въпреки това, Докладната записка, с която е предложено на Началника на 08 РУ - СДВР да извърши дисциплинарна проверка, изхожда от Г. Д. – Началник група „ООР“ при 08 РУ- СДВР, който впоследствие е определен и за член на Комисията, на която е възложена проверката и вносителят на предложението за образуване на дисциплинарно производство и член на Комисията, определена да извърши проверката, е едно и също лице. Съвместяването на двете функции е недопустимо и представлява нарушение на разпоредбите на чл. 10 от АПК . Съобразно чл. 207, ал. 3 от ЗМВР, дисциплинарно

разследващият орган е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване. В нормата на чл. 10, ал. 2 от АПК е посочено, че не може да участва в производството длъжностно лице, което е заинтересовано от изхода му или има с някои от заинтересованите лица отношения, пораждащи основателни съмнения в неговото безпристрастие. В тези случаи по свой почин или по искане на някой от заинтересованите то може да бъде отведено. При осъществяване на функциите си по дисциплинарното производство дисциплинарно разследващите органи са независими и се подчиняват само на закона. В случая Д. с Докладна записка е поискал образуване на дисциплинарно производство срещу опорващия, като впоследствие в качеството си на член на дисциплинарната комисия е взел становище, че следва да бъде наложено дисциплинарно наказание. Именно дисциплинарно- разследващият орган определя кръга на релевантните доказателства, съобразно твърдяното нарушение, запознава се с писмените обяснения на служителя, като след това формира мнение относно наличието или не на предпоставки за реализиране на дисциплинарна отговорност. Функциите на дисциплинарно- разследващ орган сочат на необходимост от гаранции за неговата независимост и безпристрастност. Задължението, произтичащо от принципа за безпристрастност е от значение за извършването на съдебен контрол върху оспорения административен акт. В съответствие с утвърдената практика на Европейския съд по правата на човека, съвместяването на качеството на вносител на предложението за започване на дисциплинарно производство и дисциплинарно разследващ орган е недопустимо, тъй като противоречи на критериите за безпристрастност и обективност. Констатираното представлява съществено процесуално нарушение, явяващо се самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт

Съдът не споделя твърдението на оспорващия и на неговия процесуален представител, че съгласно § 4 от ПЗР на ИНСТРУКЦИЯ № 81213-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ образуваните и неприключили до влизането в сила на тази инструкция производства за търсене на дисциплинарна отговорност от служителите по [чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР](#) се довършват по реда на тази инструкция, защото тази Инструкцията е [Обнародвана. в ДВ. бр.59 от 16 юли 2021 година](#) и в нея няма отбелязване от кога влиза в сила. С оглед на което намира приложение правилото, че влиза в сила три дни след обнародването и в Държавен вестник, т.е тя е влязла в сила на 20.07.2021 година, когато вече дисциплинарното производство е приключило и тази нова Инструкция не може да намери приложение/ в това число и по отношение състава на Комисията, която извършва проверката. Съгласно чл.7,ал.3 от ЗНА [Инструкцията](#) е нормативен акт, с който висшестоящ орган дава указания до подчинени нему органи относно прилагане на нормативен акт, който той е издал или чието изпълнение трябва да осигури. В чл. 37,ал.1 от ЗНА е посочено, че законите, постановленията на Министерския съвет и нормативните актове на министрите и на ръководителите на други ведомства се обнародват в Държавен вестник. По аргумент от чл. 41 от ЗНА,обнародването се смята направено в деня, посочен като ден на издаване на съответния брой на Държавен вестник или на "Официален вестник" на Европейския съюз - в случаите по [чл. 37, ал. 2](#), като ден на издаване на Държавен вестник се сочи денят, в който неговото разпространяване може да започне. Когато нормативният акт влиза в сила в определен срок след деня на неговото обнародване, денят на обнародването не се брои в този срок. Срокът изтича в 24.00 часа на последния ден.Съгласно чл.5, ал.5 от Конституцията на РБ всички нормативни актове се публикуват. Те влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок.

В конкретната хипотеза, Инструкцията е публикувана в ДВ,бр.59 от 16 юли 2021 година, респективно на това същата е влязла в сила на 20.07.2021 година - след като вече е издадена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Нормата на §4 от ПЗР на новата Инструкция към момента на влизането и в сила, както и самата нова Инструкция, не може да намерят приложение, защото към дата 19.07.2021 година новата Инструкция все още не е била действаща.

В хода на дисциплинарно производство, оспорващия е писокал да бъде пресатвляван от адвокат И. Никалева от САК и е едпозирал опдробини сакиня за събиране на одказатлестав, но по тези искания Комисият оперделан ади зъврци проверката няма порзинасане. Приеманате на възаражението на осоправищя за еносноветеено с никкави мотови и просототи им прибощаване към дисизпалнарната парипсака не могат да обосолват сапзаване на процедурата понаагане на дисциплинарно наказание. Непрозинсането по исканитя за доказателств, както и носгоравен в поризводството по налгане на дисипилинрано наказание на посикан от слуетля конкертене адвокат, опорочава процедурата по налагане на идсипилнрано наказание и води до съществено ограничаван апропто на закищта на пирвелченото към дсизипланорно тогворонст лице.

Основателен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че дисциплинарно-наказващият орган е допуснал нарушение на чл.206 от ЗМВР, вменияща в задължение на дисциплинарно-наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Редът за приемане и изслушване на държавния служител, който е извършил дисциплинарно нарушение е регламентиран в ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-470 ОТ 27 АПРИЛ 2015 Г. ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ДЕЙНОСТТА ПО УСТАНОВЯВАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНИ НАРУШЕНИЯ И НАЛАГАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНИ НАКАЗАНИЯ, СЪБИРАНЕТО И ОБРАБОТКАТА НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИИздадена от Министерството на вътрешните работи, *Обн. ДВ. бр.34 от 12 Май 2015г., в чийто член 23 е посочено, че след постъпване на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител дисциплинарнонаказващият орган задължително извършва действията по [чл. 206, ал. 1 - 4 ЗМВР/ в това число и да изслуша държавния сулжител или да приеме писмените му обяснения преди да наложи](#) дисциплинарното наказание. В конкретния случай по делото не се съдържат доказателства, че дисциплинарно-наказващият орган е поканил оспорващия да даде писмени обяснения или да го изслуша, респективно на това да приеме писмените му обяснения. По делото не са депозирани и писмени обяснения от оспорващия по повод извършваната проверка и по повод дисциплинарното нарушение. Напротив, единственото, което е направил дисциплинарно-наказващият орган е разглеждането на възражението от дисциплинарно-разследващия орган и приемането му като неоснователно, не може да доведе до извод, че обсъждането на възражението срещу Справката е равнозначно на приемане на писмените обяснения на служителя по повод конкретно извършеното нарушение. Липсват и доказателства, държавният служител да е поканил да бъде изслушан и да са приети писмените му обяснения от страна на дисциплинарно-наказващият орган. Съгласно разпоредбата на чл.26 от Инструкцията от 2015 година, дисциплинарно-наказващият орган не е длъжен да изслуша държавния служител, извършил нарушението, ако той е дал писмени обяснения преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Неизслушването на държавния служител или*

неприемането на писмените му обяснения винаги и безусловно е съществено процесуално нарушение, което опорочава заповедта и води до отмяната и на процесуално основание.

При издаване на заповедта, дисциплинарно- наказващият орган е допуснал нарушение на материално правните разпоредби на ЗМВР.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 194, ал.4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Съгласно чл. 3, ал.1 от Инструкцията за дисциплинарната практика в МВР, действаща към момента на извършване на нарушенията и на установяването им, дисциплинарната отговорност на служителите от МВР е отговорността, която те носят при извършване на нарушение на служебната дисциплина. По силата на алинея втора на същия текст от Инструкцията, нарушение на служебната дисциплина е това противоправно деяние, което е извършено умишлено или по непредпазливост от служител на МВР и е обявено за наказуемо от [Закона за Министерството на вътрешните работи](#) (ЗМВР), [Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи](#) (ППЗМВР) или [Кодекса на труда](#) (КТ).

Съгласно чл.142 от ЗМВР, служителите в МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение, а статутът на държавните служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. Статутът на държавните служители по т.2 се определя от Закона за държавния служител. „**Държавните служители в МВР изпълняват служба на държавата и техният правен статус, както на всеки държавен служител, се определя от волята на държавата, обективизирана в актове на публичното право и в частност на административното. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. В чл.2, ал.1 от ЗДСЛ е дадено легално определение на понятието държавен служител- това е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага органа на държавна власт при осъществяване на неговите правомощия . Фактът, че правният статус на държавните служители по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР, е регламентиран в специалния закон, не означава, че по същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба. Държавните служители в МВР са част от конституционното понятие „ държавен служител“.** ТР№2/26.02.2014 година на Общото събрание на ВАС на РБ. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието длъжност в администрацията е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в

администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Такова определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност,но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието“ държавна служба е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи“**че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.**“.

В случая, посоченото в заповедта нарушение, че оспорващият в 00,28 часа на 05.06.2021 година заедно с колегата си като АП -141 е бил изпратен от ОДЧ-80 на сигнал за ННТ на адрес в[жк], бл.167 и в 00,40 часа на 05.06.2021 година ОДЧ е уведомил служителите ,че сигналът отпада, като оспорващият като част от патрула не са докладвали за незаетото УП в радио ефира по надлежния ред в ОДЧ-80,не

може да бъде конкретно посочени основания на заповедта и да доведе до установяване в какво точно се изразява извършването на нарушение на служебните задължения. Липсват доказателства, какво точно е следвало да предприеме оспорващият и какво е следвало да извърши. Посоченото в заповедта правно основание – неизпълнение на служебни задължения по т.19 от Разпореждане УРИ-3383р-17911/04.06.2021 година- при незаемане на УП своевременно да се докладва на ОДЧ при 08 РУ- СДВР и ОДЧ незабавно да изпраща информация съгласно Заповед, рег. № 5133-174/10.11.2014 година, по никакъв начин не може да обуслови нито вид на нарушението, нито в какво се изразява то, защото на първо място- няма никакви доказателства кога оспорващият се е запознал с това въпросно Разпореждане, за да не го е спазил, а на второ – в конкретната хипотеза именно ОДЧ е уведомил автопатрула, че сигналът отпада. На следващо място, в така цитираната т.19 от Допълнителните и конкретни задачи на Разпореждането никъде не е посочено, че следва да се съобщи по радио ефира за отпадането на сигнала и то от автопатрула. Нещо повече дори- с тази точка 19 са въведени задължения на ОДЧ, а не на автопатрулите и няма как да се вменява задължение на автопатрула, отнасящо се до ОДЧ, още по- малко това да бъде такова като нарушение на служебната дисциплина по чл.194 от ЗМВР

Така направеното формулиране в заповедта, не може да доведе до ясно и конкретни посочени нарушени разпоредби, респективно на това- до законосъобразно ангажирана дисциплинарна отговорност на оспорващия. Наложено наказание без да е спазена процедурата, регламентирана в ЗМВР прави същото наказание без основание и в нарушение на принципите, визирани в чл.4 от Инструкцията, цитирана по- горе и била в сила по време на извършване на нарушенията и по време на налагане на дисциплинарното наказание- дисциплинарното наказание се налага с цел да се въздейства, на наказания служител за спазване на служебната дисциплина и да го предупреди да не извършва други дисциплинарни нарушения; възпитателно и превантивно върху останалите служители. Наложното наказание не съответства и на целта на закона- да се налагат дисциплинарни наказания само на служители, които са извършили конкретни нарушения на служебната дисциплина, а не просто дисциплинарно- наказващият орган да отчита дейност в това му качество. Нещо повече дори в разпоредбата на чл.199 от ЗМВР, законодателят изрично е посочил, в кои случаи се налага дисциплинарно наказание- писмено предупреждение. Но това посочване не може да доведе до извод, че в конкретната хипотеза дисциплинарно-наказващият орган първо е установил нарушението и второ е наложил съответстващо на соченото за извършено нарушение на служебната дисциплина от страна на оспорващия. Посочените в тази норма видове нарушения на служебната дисциплина, също не могат да доведат до извод, че само така изброеното в заповедта нарушение/ като преписване на част от разпоредбата на закона, са достатъчни да доведат до извод, че дисциплинарно-наказващият орган е посочил конкретни и ясни законови норми, които са нарушени, респективно до правилно ангажирана дисциплинарна отговорност на държавния служител.

Липсата на извършено нарушение на служебната дисциплина, допуснатите нарушения на процесуално-правните разпоредби и на материалния закон и несъответствието на заповедта с целта на закона, водят до извода, че дисциплинарната отговорност на оспорващия е неправилно ангажирана от страна на дисциплинарно-наказващия орган и то без да са изяснени фактите и обстоятелствата, водещи до налагане на дисциплинарно наказание, което предпоставя отмяна на заповедта, като неотговаряща на условията за редовно действие на административните актове.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на чл.143 от

АПК, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на оспорващия следва да се присъдят разноски. Но същите следва да бъдат определени след като съдът обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвокат С.. От приложеното по делото пълномощно е видно, че оспорващият е представяван от един адвокат, като договореното адвокатско възнаграждение е размер на 500 лева, платени в брой. Тъй като по силата на чл.143 АПК се присъжда възнаграждение само за един адвокат, то възнаграждението за един адвокат съгласно чл.8, ал.2, т. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, минималното възнаграждение на един адвокат за дела по ЗМВР е 400 лева. В конкретния случай, договореното възнаграждение на адвоката е малко над този минимален размер от 400 лева и същото не е прекомерно, за да бъде редуцирано по реда на чл.78, ал.5 от ГПК. Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 от АПК/ , ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с разпоредбата на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения за защита по административни дела по ЗМВР, възнаграждението на адвоката в конкретния случай възлиза на 470 лева и същото не е прекомерно при казаното по-горе. В нормата на чл.78, ал.5 от ГПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.144 АПК е предоставено право на съда да прецени дали да уважи искане за намаляване на адвокатското възнаграждение, като законодателят само е ограничил минималната долна граница, под която не може да се намали възнаграждението- не по-малко от минималния размер, предвиден в Закона за адвокатурата, но съдът не е обвързан с максималния размер, който може да присъди възнаграждение, но ако е доказано като заплатено. В разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК е предоставено право на съда, като законодателят е използвал израза „ може“, което сочи на свободна преценка на съда да намали или не възнаграждението по реда на чл.78, ал.5 от ГПК- само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските.

В конкретния случай, съдебният състав намира, че не са налице основания за намаляване на адвокатското възнаграждение на адвоката, независимо, че е депозирано искане за намаляването му, защото делото представлява фактическа и правна сложност и цената на адвокатската защита не следва да се намалява, не е налице и несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права на жалбоподателя. Напротив- защитата по делото предполага едно доста широко познаване на правна материя и приложими правни норми от различни закони, налице е активно процесуално поведение на адвоката за осъществяване на съдебната защита на оспорващия, което води до извод, че възражението за прекомерност е неоснователно и не подлежи на уважаване. В полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 510 лева- заплатената от него държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за

направените разноси.Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия..

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед,рег.№3383з-514/19.07.2021 година на Началник 08 РУ- СДВР, с която последният наложил на Ж. Я. Ж. от [населено място]-младши инспектор- старши полицай 03 вз на Група „Охрана на обществения ред“ към Сектор“ Охранителна полиция“ при 08 РУ при СДВР дисциплинарно наказание „ Писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца“.

ОСЪЖДА НАЧАЛНИК 08 РУ- СДВР- КОМИСАР ДА ЗАПЛАТИ НА Ж. Я. Ж. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 510 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО,КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА 08 РУ- СДВР.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението НЕ подлежи на касационно оспорване, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 ЗМВР.

СЪДИЯ: